

Rekomendacja nr 65/2014

z dnia 25 lutego 2014 r.

Prezesa Agencji Oceny Technologii Medycznych

w sprawie usunięcia świadczenia gwarantowanego obejmującego podanie interferonu alfa-2a we wskazaniach określonych kodami ICD10: C96.2 i C81 z rozszerzeniami, rozumianego jako wchodzącego w skład programu chemioterapii niestandardowej

Prezes Agencji rekomenduje usunięcie z wykazu świadczeń gwarantowanych, realizowanych w ramach programu chemioterapii niestandardowej świadczenia gwarantowanego obejmującego podanie interferonu alfa-2a we wskazaniu określonym kodem ICD10: C81 z rozszerzeniami – choroba Hodgkina.

Prezes Agencji nie rekomenduje usunięcia z wykazu świadczeń gwarantowanych, realizowanych w ramach programu chemioterapii niestandardowej świadczenia gwarantowanego obejmującego podanie interferonu alfa-2a we wskazaniu określonym kodem ICD10: C96.2 – guzy złośliwe z komórek tłuszczowych.

Uzasadnienie rekomendacji

Prezes Agencji, przychylając się do stanowiska Rady Przejrzystości uważa, że brak jest dowodów naukowych, które dokumentowałyby skuteczność interferonu α -2a w leczeniu choroby Hodgkina. Dodatkowo żadna z jedenastu odnalezionych międzynarodowych rekomendacji klinicznych dotyczących powyższego wskazania nie odnosiła się do stosowania wnioskowanej technologii.

W przypadku chorych na mastocytozę układową, która zaliczana jest do guzów złośliwych z komórek tłuszczowych, dowody naukowe o niskiej jakości przemawiają za skutecznością kliniczną stosowania interferonu α -2a u pacjentów z agresywną postacią choroby. W retrospektywnym badaniu Lim 2009 porównującym różne interwencje, odsetek pacjentów z odpowiedzią na terapię był najwyższy w grupie leczonych interferonem. Także międzynarodowe rekomendacje kliniczne dla agresywnej postaci mastocytomy układowej przemawiają na korzyść wnioskowanej technologii.

Zasadnym wydaje się, aby cena opakowania leku zawierającego substancję czynną interferon α -2a, stosowanego w chemioterapii niestandardowej, nie była wyższa od limitu finansowania opublikowanego w aktualnym Obwieszczeniu Ministra Zdrowia, z uwzględnieniem instrumentów podziału ryzyka jeśli są stosowane.

Przedmiot wniosku

Wniosek dotyczy usunięcia świadczenia opieki zdrowotnej z wykazu świadczeń gwarantowanych, realizowanych w ramach programu chemioterapii niestandardowej obejmującego podanie interferonu w rozpoznaniach: nowotwory złośliwe o określonym umiejscowieniu uznane lub podejrzane jako pierwotne, za wyjątkiem nowotworów tkanki limfatycznej, krwiotwórczej i tkanek pokrewnych: guzy złośliwe z komórek tłuszczowych (ICD10: C96.2); nowotwory złośliwe uznane lub podejrzane jako pierwotne tkanki limfatycznej, krwiotwórczej i tkanek pokrewnych, choroba Hodgkina (ICD10: C81), na podstawie art. 31e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Problem zdrowotny

ICD10 C96.2

Do kodu ICD10 C96.2 zaliczają się następujące dwa wskazania szczegółowe: agresywna mastocytoza układowa oraz guzy z komórek tłuszczowych (mięsak mastocytowy).

Guzy złośliwe z komórek tłuszczowych należą do grupy chorób określanych jako mastocytoza, charakteryzujących się nadmierną proliferacją i nagromadzeniem mastocytów w jednym lub wielu narządach.

Agresywną mastocytozę układową charakteryzuje nacieczenie przez mastocyty wielu narządów, powodujące ich uszkodzenie i zaburzenie funkcji, zagrażające życiu pacjenta.

Mięsak mastocytowy to inwazyjny, jednoogniskowy guz mastocytowy z nisko zróżnicowanymi mastocytami.

Częstość występowania mastocytozy (ogółem) szacuje się na 1/1000 do 1/8000 pacjentów zgłaszających się do dermatologa.

W postaci skórnej choroby stosuje się wyłącznie leczenie objawowe, natomiast w postaci układowej może być wskazane leczenie cytoredukcyjne. Lekami pierwszego rzutu są kładrybina i interferon α -2b. Rozważyć można również terapię celowaną inhibitorami kinaz tyrozynowych. W przypadku typowej mutacji KIT Asp816V stosuje się midostaurynę i dazatynib. W przypadku szybkiej progresji stosuje się polichemioterapię (arabinozyd cytozyny, daunorubicyna), niekiedy w połączeniu z interferonem α -2b. U młodszych chorych, którzy uzyskali remisję można rozważyć autologiczny przeszczep komórek krwiotwórczych.

ICD10: C81

Do kodu ICD10 C81 z rozszerzeniami należą różne postacie choroby Hodgkina, która według aktualnej klasyfikacji WHO/REAL została podzielona na dwie jednostki podkliniczne:

- a) postać guzkową z przewagą limfocytów (LP HL *lymphocyte predominance*), która występuje rzadko (około 5% przypadków), klinicznie zwykle w postaci zlokalizowanej. Przebieg choroby jest powolny, a wznovy są późne. Uzyskuje się 90% 15-letnich przeżyć. Komórki nowotworowe tego typu chłoniaka różnią się od typowych komórek nowotworowych i wykazują obecność innych antygenów. Obecnie uważa się, że jest to jednostka chorobowa bliższa chłoniakom grudkowym niż klasycznej ziarnicy złośliwej.
- b) postać klasyczną (*classical Hodgkin lymphoma*), obejmującą typ włóknienia guzkowy, mieszanokomórkowy, z dużą ilością limfocytów bądź ich zanikiem:
  - Chłoniak Hodgkina, typ włóknienia guzkowego (NS, *nodular sclerosis*) – najczęstsza postać ziarnicy. Występuje u 75% chorych, głównie u młodych dorosłych, częściej u kobiet. Zwykle choroba zlokalizowana jest powyżej przepony. Wyróżnia się dwa podtypy (NS-I i NS-II), z czego drugi typ wykazuje gorsze rokowania.
  - Chłoniak Hodgkina, typ mieszanokomórkowy (MC, *mixed cellularity*) – drugi co do częstości występowania. Często zajmuje węzły chłonne jamy brzusznej i śledzionę, w większości przypadków w stopniu zaawansowanym z obecnością objawów ogólnych.

- Chłoniak Hodgkina, z dużą ilością limfocytów (*lymphocyte rich*) – rzadko występująca postać, głównie u młodych mężczyzn, zlokalizowany w węzłach chłonnych szyi, nie dający objawów ogólnych. Może ulegać progresji do postaci MC i LD.
- Chłoniak Hodgkina z zanikiem limfocytów (LD, *lymphocyte depletion*) – obecnie bardzo rzadko rozpoznawana postać ziarnicy, występująca przede wszystkim u starszych mężczyzn, w postaci klinicznie zaawansowanej, z objawami ogólnymi, agresywnym przebiegiem i złą prognozą.

Chłoniak Hodgkina występuje z częstością około 1/100 tys. w większości populacji świata. Obszarem podwyższonego ryzyka zachorowania są rozwinięte kraje Europy Zachodniej, szczególnie skandynawskie oraz Ameryka Północna, gdzie zachorowalność wynosi 2,5/100 tys. Zgodnie z danymi z Krajowego Rejestru Nowotworów, choroba Hodgkina występuje nieco częściej wśród mężczyzn – w zależności od regionu wskaźnik mężczyźni/kobiety wynosi 1,5-2.

Wszyscy pacjenci, niezależnie od stadium i rokowania, powinni być poddani terapii z intencją wyleczenia. Radioterapię jako jedyną metodę leczenia stosuje się wyłącznie u chorych z postacią guzkową z przewagą limfocytów w najwcześniejszych stopniach zaawansowania. Pozostali chorzy wymagają podania chemioterapii skojarzonej z radioterapią lub bez. We wczesnych stopniach zaawansowania u chorych z postacią klasyczną chłoniaka Hodgkina leczenie polega na 4-6 kursów chemioterapii według programu ABVD (adriamycyna, bleomycyna, winblastyna, dakarbazyna) i następnie napromienieniu zajętych pierwotnie okolic węzłowych. Zaawansowane postacie choroby leczy się 6-8 kursami ABVD i we wskazanych przypadkach, napromienieniem zajętych pierwotnie okolic, zwłaszcza gdy masa nowotworu jest duża.

Opis wnioskowanego świadczenia

Interferony wykazują silne właściwości antyproliferacyjne wobec niektórych komórek, wpływają na ich różnicowanie oraz działają stymulująco na układ immunologiczny. Hamują tworzenie naczyń krwionośnych (angiogenezę). Rekombinowany interferon α różni się od naturalnego brakiem bocznych łańcuchów cukrowych (glikolizacji), co jednak nie wpływa na jego aktywność biologiczną.

Zgodnie z Charakterystyką Produktu Leczniczego Roferon-A, interferon α -2a jest wskazany w leczeniu:

- białaczki włochatokomórkowej.
- pacjentów z AIDS z postępującym mięsakiem Kaposi'ego, bez objawów uogólnionych, u których liczba limfocytów CD4 wynosi > 250 komórek/mm³.
- przewlekłej fazy białaczki szpikowej przewlekłej z obecnością chromosomu Filadelfia. Leczenie produktem Roferon-A przewlekłej białaczki szpikowej nie jest alternatywną metodą leczenia u pacjentów posiadających dawców spokrewnionych zgodnych w układzie HLA i u których jest planowane lub możliwe w bliskiej przyszłości wykonanie allogenicznego przeszczepienia szpiku kostnego. Jak dotąd nadal nie wiadomo, czy zastosowanie produktu Roferon-A może być uważane za metodę leczenia umożliwiającą uzyskanie wyleczenia w tym wskazaniu.
- chłoniaków skórnych z limfocytów T. Interferon α -2a (Roferon-A) może wykazywać aktywność u pacjentów z postępującym procesem chorobowym, u których istnieje oporność na leczenie lub którzy nie kwalifikują się do leczenia konwencjonalnego.
- dorosłych pacjentów z potwierdzonym histologicznie wirusowym zapaleniem wątroby typu B, u których są obecne markery replikacji wirusa, tzn. tych, u których wyniki oznaczeń HBV DNA lub HbeAg są dodatnie.
- dorosłych pacjentów z potwierdzonym histologicznie wirusowym zapaleniem wątroby typu C, u których wyniki oznaczeń przeciwciał przeciwko HCV lub HCV RNA są dodatnie i u których stwierdza się podwyższoną aktywność aminotransferazy alaninowej (AIAT) w surowicy bez dekompensacji czynności wątroby. Skuteczność interferonu α -2a w leczeniu wirusowego zapalenia wątroby typu C zwiększa się, jeśli stosuje się go w skojarzeniu z rybawiryną.

Roferon-A w monoterapii powinno się stosować głównie w przypadku nietolerancji rybawiryny lub przeciwwskazań do jej stosowania.

- chłoniaków nieziarnicznych typu grudkowego.
- zaawansowanego stadium raka nerki.
- pacjentów z czerniakiem złośliwym w II stopniu zaawansowania według AJCC (grubość nacieku według Breslowa > 1,5 mm, bez zajęcia węzłów chłonnych i bez rozprzestrzeniania się w skórze), u których po leczeniu chirurgicznym nie stwierdza się oznak choroby.

Alternatywna technologia medyczna

Zgodnie z Obwieszczeniem Ministra Zdrowia w ramach chemioterapii w przedmiotowych wskazaniach refundowane są następujące substancje czynne:

- choroba Hodgkina (ICD10: C81): Bleomycini sulphas; Carboplatinum; Chlorambucilum; Cisplatinum; Cyclophosphamidum; Cytarabinum; Cytarabinum depocyte; Dacarbazinum; Doxorubicinum; Epirubicini hydrochloridum; Etoposidum; Fludarabini phosphas; Hydroxycarbamidum; Ifosfamidum; Melphalanum; Mercaptopurinum; Methotrexatum; Thiotepa; Vinblastini sulfas; Vincristini sulfas; Vinorelbinum;
- guzy złośliwe z komórek tucznych (ICD10: C96.2): Bleomycini sulphas; Carboplatinum; Cisplatinum; Cladribinum; Cyclophosphamidum; Cytarabinum; Dacarbazinum; Doxorubicinum; Epirubicini hydrochloridum; Etoposidum; Idarubicini hydrochloridum; Ifosfamidum; Mercaptopurinum; Methotrexatum; Tioguaninum; Vinblastini sulfas; Vincristini sulfas; Vinorelbinum.

Jako komparatory dla interferonu α -2a w odnalezionej publikacji w wskazaniu agresywna postać mastocytozy układowej stosowano: hydroksymocznik, imatynib, 2-chlorodeoksyadenozynę

Skuteczność kliniczna

W wyniku przeglądu systematycznego literatury nie odnaleziono jakichkolwiek publikacji oceniających skuteczność interferonu α -2a w populacji chorych z guzami z komórek tucznych oraz chorobie Hodgkina. Odnaleziono wyłącznie dane dotyczące stosowania interferonu α -2a w populacji chorych z agresywną postacią mastocytozy układowej.

Odnaleziona jedyna publikacja Lim 2009 stanowiła analizę retrospektywną, w której oceniano skuteczność interferonu α (nie sprecyzowano, czy stosowano interferon α -2a czy 2b) w populacji pacjentów z mastocytozą układową, w tym z agresywną postacią choroby. Do grupy otrzymującej interferon α z/bez prednizonu włączono 14 pacjentów (w ostatecznej analizie zestawiono dane dla 10 pacjentów, obserwacja > 1 mies.) z agresywną postacią mastocytozy układowej (poza interferonem oceniano również skuteczność hydroksymocznika, n=1, imatynibu, n=4, 2-chlorodeoksyadenozyny, n=2). Dawka interferonu wahała się od 0,5 miliona jednostek / dzień do 10 milionów jednostek / 3x dziennie.

W publikacji przedstawiono dane w podziale na subpopulacje dla punktu końcowego odpowiedź na leczenie (całkowita lub częściowa). Odsetek pacjentów, którzy uzyskali odpowiedź na leczenie interferonem w grupie pacjentów z agresywną postacią mastocytozy układowej wyniósł 60% i był najwyższy ze wszystkich ocenianych w analizie interwencji (hydroksymocznik (0/1; 0%), imatynib (2/4; 50%), 2-chlorodeoksyadenozyna (1/2; 50%).

Skuteczność praktyczna

Nie wyszukiwano dowodów naukowych dokumentujących skuteczność praktyczną.

Bezpieczeństwo stosowania

Do oceny bezpieczeństwa włączono 3 badania.

W badaniu Lim 2009 do najczęściej występujących zdarzeń niepożądanych zaliczano: zmęczenie, depresję oraz trombocytopenię.

W badaniu Verstovsek 2008 raportowano następujące zdarzenia niepożądane o 3 stopniu ciężkości (% populacji, dane dla wszystkich pacjentów włączonych do badania niezależnie od wskazania, n=67): wodobrzusze (1,5); migotanie przedsionków (1,5); duszności (4,5); zmęczenie (4,5); bóle głowy (7,5); krwotoki (1,5); hiperurykemia (1,5); nudności/wymioty (4,5); ból (4,5), palpacje (1,5); zaburzenia poziomu płytek krwi (9,0); wysięk z opłucnej (10,4).

W badaniu Purtil 2008 u pacjenta z agresywną postacią mastocytozy układowej zaobserwowano następujące późne (co najmniej 2 tygodnie po pierwszej dawce leku) zdarzenia niepożądane: gorączka neutropeniczna (3 stopień ciężkości), ból kości (2 stopień ciężkości), biegunka (2 stopień ciężkości).

Dodatkowo publikacja Podlewski 2010 wskazuje, że w początkowym okresie stosowania interferonu α często obserwuje się zespół objawów grypopodobnych, które zależą od dawki leku i zmniejszają się w trakcie terapii (tachyfilaksja). Obserwuje się również granulocytopenię, trombocytopenię i niedokrwistość ustępujące po zakończeniu leczenia. Stosowanie w większych dawkach powoduje zaburzenia ze strony przewodu pokarmowego, układu nerwowego, układu krążenia, w trakcie leczenia mogą pojawić się wykwity skórne, świąd, wypadanie włosów oraz odczyny w miejscu wstrzyknięcia; często obserwuje się zwiększenie aktywności enzymów wątrobowych, wzrost stężenia bilirubiny, niewielki białkomocz, obniżenie stężenia lipoprotein, rzadziej stwierdza się zwiększenie stężenia kreatyniny i mocznika we krwi.

Wpływ na budżet płatnika publicznego

Oszacowania kosztów refundacji interferonu α -2a w przedmiotowych wskazaniach dokonano na podstawie dawkowania leku zgodnego z ChPL leków, ceny hurtowej brutto substancji na podstawie ostatniego Obwieszczenia MZ, średniej długości trwania terapii w dniach oraz populacji opisanej w epidemiologii problemu zdrowotnego.

Oszacowanie zawiera jedynie koszty stosowania terapii oparte o koszty zakupu substancji czynnych. Oszacowanie nie zawiera kosztów leczenia pacjenta w przypadku, gdy leczenie nie wykaże 100% skuteczności, a także nie obejmuje kosztów leczenia działań niepożądanych leków.

W wariantcie podstawowym przeprowadzonego oszacowania wpływu na budżet finansowania interferonu α -2a z perspektywy płatnika publicznego roczny koszt leczenia 78 pacjentów z guzami złośliwymi z komórek tucznych wyniósł ok. 8 mln PLN (3 mln PLN – 312 mln PLN).

W wariantcie podstawowym przeprowadzonego oszacowania wpływu na budżet finansowania interferonu α -2a z perspektywy płatnika publicznego roczny koszt leczenia 684 pacjentów z chorobą Hodgkina wyniósł ok. 0,9 mln PLN (0,3 mln PLN – 37 mln PLN).

Natomiast dane NFZ za lata 2012-2013 wskazują, że w każdym z wnioskowanych wskazań koszt leczenia interferonem alfa-2a wynosił odpowiednio:

- W 2012 roku: kod C81 z rozszerzeniami – 385 177,5 PLN; C96.2 – 91 714,86 PLN
- W 2013 roku: kod C81 z rozszerzeniami - 283369,8 PLN; C96.2 (prawdopodobnie) – 53 389,00 PLN

Omówienie rekomendacji wydawanych w innych krajach w odniesieniu do ocenianej technologii

Odnaleziono 11 rekomendacji klinicznych dotyczących leczenia stosowanego w chorobie Hodgkina, żadna z odnalezionych rekomendacji nie odnosiła się do stosowania interferonu α -2a w przedmiotowym wskazaniu.

Nie odnaleziono jakichkolwiek rekomendacji leczenia guzów z komórek tucznych. Odnaleziono natomiast 3 rekomendacje postępowania klinicznego (Arock 2008 – opinia ekspercka, polska PUO 2011, duńska Andersen 2012) w agresywnej postaci mastocytozy układowej.

Interferon α (bez rozróżnienia na interferon α -2a i 2b) wymieniany jest w dwóch z nich jako opcja leczenia. Rekomendacja Andersen 2012 oparta o przegląd systematyczny podkreśla, że obecnie nie jest rekomendowane żadne konkretne leczenie agresywnej postaci mastocytozy układowej, a leczenie interferonem stanowi jedną z najlepiej zbadanych opcji. Wytyczne Polskiej Unii Onkologii (PUO 2011) dotyczące leczenia agresywnej mastocytozy układowej zalecają stosowanie interferonu α -2b.

Polskie rekomendacje dotyczące leczenia agresywnej postaci mastocytozy układowej są zgodne z zapisami podręcznika Interna Szczeklika (Szczekliki 2013).

Nie odnaleziono rekomendacji z zakresu finansowania ze środków publicznych interferonu α -2a w przedmiotowych wskazaniach.

Podstawa przygotowania rekomendacji

Rekomendacja została przygotowana na podstawie zlecenia Ministra Zdrowia z dnia 2.10.2013 r. (znak: MZ-PLD-460-19199-13/DJ/13), w sprawie usunięcia świadczenia gwarantowanego obejmującego podanie interferonu alfa-2a we wskazaniach określonych kodami ICD10: C96.2 i C81 z rozszerzeniami, rozumianego jako wchodzącego w skład programu chemioterapii niestandardowej, na podstawie art. 31e ustawy z dnia 24 sierpnia 2004 roku o świadczeniach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.), po uzyskaniu stanowiska Rady Przejrzystości nr 76/2014 z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie usunięcia świadczenia obejmującego podawanie interferonu-alfa-2a w rozpoznaniach zakwalifikowanych do kodów ICD-10: C96.2, C81 realizowanego w ramach „Programu leczenia w ramach świadczenia chemioterapii niestandardowej”

Piśmiennictwo:

1. Stanowisko Rady Przejrzystości nr 76/2014 z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie usunięcia świadczenia obejmującego podawanie interferonu-alfa-2a w rozpoznaniach zakwalifikowanych do kodów ICD-10: C96.2, C81 realizowanego w ramach „Programu leczenia w ramach świadczenia chemioterapii niestandardowej”
2. Raport nr: AOTM-RK-431-2/2014. Interferon α -2a, dazatynib w rozpoznaniach zakwalifikowanych do kodów ICD-10: C 96.2, C81. Raport ws. oceny świadczenia opieki zdrowotnej.